

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt — kr. Egy óra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET
és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

A türelem véglete.

Szeged, jan. 27.

Még a torát is megülte a költségvetési vitának a szabadelvű párt. Már tudniillik az a párt, melynek kendőzött szabadelvűségéről éppen a budget vitában nagyon lerántották a leplet.

Nagy lakoma volt. Megjelent a mester vagy ha úgy jobban tetszik a generális, megjelent a táborkar és megjelent a hadsereg. Mind együtt voltak a hivek. Akik a parlamentben együtt szavaznak, hűségesen együtt is vacsoráltak — ismerkedés okáért.

Mintha bizony nem ismernék egymást egészen az unásig. Hiszen ugyanazokon a padokon ülnek, ugyanazokra a naplós parancsokra hallgatnak és ugyanazon a hangon beszélnek. Vagy azt mondják: igen, vagy azt mondják: nem, de mind a két esetben egyformán mondják.

Mintha bizony fölösleges komédia itt az ismerkedés. Mert a mamelukok kétfélék. Az egyik, kik már veteránok ebben a mesterségben és a harmadik, negyedik, azaz a legújabb, kik a legújabb kapitulációt szolgálják és olyanok, kik még csak most léptek be a költséges érdekbiztosító társaságba. Amilyeneket ismeri mindenki, tehát ismerik az új kollegák is. Emezeket se nem lehet, se nem érdemes ismerni egyenkint. Emezeknek csak gyűjtő nevük van és

A „SZEGEDI NAPLÓ“ TÁRCZÁJA.

Az asszonyok hűtlenségéről.

— Csevegés. —

Mindazok az írók, akik beszédekben, regényekben, meg szindarabokban hűtlen asszonyt szerepeltetnek, gyakran megakadnak ott, ahol a hűtlenséget indokolják s ezt az indokot, természetesen, valószínűleg akarják feltüntetni.

Az általuk használt indok meglehetősen változatos és sokszor éppen oly meglehetősen igaz is, mint nem igaz sokszor.

A háboru nagy dolog, de az asszonyok hűtlenségének indokait ügyesen előadni, úgy, hogy az igaz is legyen, már valamivel nagyobb. Ez pedig azért van így, mert a háboruhoz csak pénz kell, még az asszonyok ismeretéhez a pénzen kívül egy kis alapos tanulmány és meglehetősen sok élet- és emberismeret. Így esik azután meg, hogy azok, a kik a kellekekkel nem rendelkeznek, meglehetősen sok badar dolgot irnak össze a minden korlátot ledöntő, mivel sem gondoló szerelem használása mellett.

Ha az ember hamarjában széttekint az olyan regények és szindarabok között, a melyekben egy-egy asszony megcsalja az urát: hát arra a fölfedezésre jut, hogy bizony a

csak tömegben számítanak, mint a cse-rebogár.

Tömegével voltak ott is a pártvacsorán, mely a kormány dicsőségére rendeztetett, amely azonban nem volt dicsőségére másnak, mint a vendéglősnek, aki jó ételeket adott és jó borokat.

Sokkal kevésbé sikerültek tudniillik az ugynevezett szellemi táplálékot képező toasztok. Egészen azt a benyomást teszi a pártvacsora lefolyása, hogy a miniszterelnök megsokalván a képviselőházban elmondott toasztokat, azoknak egy részét le akarta vezetetni a bankett asztalánál. Hogy ott hadd beszéljék ki magukat, akiből kiárad a kormánydicsőítés.

Van ebben is némi taktika. Maga a kormány megcsömörlött már tőle, hogy mikor komolyan kellene beszélni a budgetről, ehelyett a tapasztalatlan hirecskék hymnuszokat zengedeznek a miniszterelnöknek és szinte úgy végzik már, amint szokás asztal fölött, hogy „poharamat emelem . . .“

És még ez is megjárna. Utóvégre mulatnia is csak kell néha a képviselőháznak ezekben a komor időkben, mikor a deficit réme összefogózik a háboru rémével kétségbeesztő szövetségre.

Mulatatók azok a dikciók, melyeket egy-egy stréber ifju elszaval a tuláradó bizalomnak, vagy legyünk

hűtlenséget okozó indokok meglehetősen sokfélék.

Az egyik nő hűtlen lesz azért, mert ezzel gyermeke életét, vagy boldogságát mozditja elő; a másik nő megbotlik azért, hogy szeretett férje valami jó alkalmazást kapjon, vagy egygyel előbbre rukkoljon a hivatallépcsőzetén. A harmadik botlik a leküzdhetlen szerelem miatt; a negyedik feláldozza magát hiúságának; nagyravágyásának, ékszerszomjának; az ötödik indoka a pezsgőben rejlik, amelyből többet ivott s amely fejébe kergette a vért és onnan kizavarta az észet; a hatodik nem tud parancsolni lázongó szenvedélyének; a hetedik divatot talál benne, a nyolcadik csak azért lesz hűtlen, hogy revansot adjon a férjének, a kilencedik kötelességből egy régi hü imádó iránt, aki elvégre is jutalmat érdemel. A tizenkettediket arra bírja a kíváncsiság, a tizenharmadikat az a vágy; hogy legyen titka a férj előtt; a tizennegyedik meghajlik az alkalom előtt, míg a tizenötödik a családi hagyomány iránti tiszteletből válik hűtlenné.

Hát vajjon nem elég indok-e ez és hát vajjon nem lehet-e válogatni ezekből azoknak az uraknak — több vagy kevesebb szerencsével — akik erről a tárgyról akarnak írni regényt, vagy szindarabot? És vaj-

őszinték, a tuláradó hízégsnek hangján. Mulattató ez, amig nem válik undorítóvá és amig ki nem érzik a be-magolt dicsérnekből, hogy az ujdonsült honatya a választási költségeit akarja behozni valami hivattallal.

De itt aztán megszűnik a dolog mulattató lenni, itt már elszomorító, mint minden licitáció, ha nem ingatlanra, vagy ingóságra árvereznek is, hanem koncra.

Van aztán egy határ, melyen túl a mameluk hízégs boszantóvá lesz minden jó érzésű emberre, és ezt a határt sokan és sokszor átlépték a most lefolyt költségvetési vitában.

Közös az a kihágás a nagyobb szabású és a tuczat-mamelukoknál egyaránt. Mindnyájan abban a szerepben tetszettek maguknak, hogy gunyolják, kicsinyeljék és provokálják az ellenzékét. Mintha a generális iskoláját már végig tanulták volna, mindnyájan azal a bizonyos pöffeszkedéssel léptek föl, mely nem ismer más jogot a hatalomnál és az uralkodásban akarja megtestesülve látni a bölcsességet és hazafiságot.

Erélyes rendreutasításban részesült ez a szolga gőg az ellenzék részéről. Horánszky Nándor és Apponyi Albert gróf, kivált pedig az utóbbi élesen hangsúlyozták, hogy ha a szerénységre különös ok kell, hát a Tisza-kormány-nak és pártjának nagy okai vannak,

jon nem lehetne-e megindokolni mindezeket a dolgokat?

Bármily sok indok képezheti is az asszonyok hűtlenségének elsejét, az első hűtlenséget: kétségtelen dolog, hogy a második, harmadik és huszonhatodik hűtlenség elkövetésére a legnagyobb indokot az első botlás képezi s hogy a folytatások egész sorozata ebben leli szomorú magyarázatát.

Egyszerű a dolog nagyon és igen könnyen megérthető, ha végig szaladunk azon a néhány esztendőn, amely alatt a leányból asszony lesz és mint asszony megtanulja azt, hogy a nő rendes körülmények között csak egyszer virágozik a meleg, tavaszi verőfényben.

Mint szép, kedves leányt körülrajongják és az isten tudja, hogy hány sikerült, meg nem sikerült vallomást hallgat végig, amelyeknek egyike forróbb, édesebb, vagy kesernyesebb, mint a másik. Hozzászokik a hódolathoz, azt hiszi, hogy mindig rajongani fogják édes arcát, csillogó szeméit, meg omlatag termetét.

Akkor, amikor azután férjhez megy, esetleg egy csinos férfihoz, ez a gondolata, ez a hite csak megerősödik.

Az a férfi, a kit őt nevévé teszi, lobogó, de meglehetősen hamar kialvó lánggal

hogy szerények legyenek és hogy tiszteljék az ellenzékét, mely napról-napra a legmesszebb menő mérsékletnek adja tanujelét.

Valóban tiszteletreméltó az a mérséklet, melyet az ellenzék tanúsít szemben olyan kormányzattal, minő a jelenlegi. És különösen imponálólag nyilatkozik ez a mérséklet a költségvetési tárgyalásánál, mely a kormányzat büneinek egész sorozatát foglalja magában.

Nagyfoku türelemnek próbáját adja az ellenzék, hogy a pusztító kormány gazdálkodást még mindig érvekkel támadja csupán és nem nyúl azokhoz a végletes eszközökhöz, melyekkel más parlamentekben kevésbé könnyelmű és kevésbé hazafiatlan minisztereket ostromolnak és lehetetlenné tesznek.

Szinte kérdéses már, hogy a mérsékletnek és a türelemnek ez a nagy foka nem célzévesztett-e azzal a kormányval szemben, mely az általa földézett kétségbejítő helyzetben még mindig nem lát okot a visszavonulásra, sőt a mellét verve hivatkozik, hogy ő és csakis ő van hivatva kormányozni az országot.

Annyi bizonyos, hogy a többség visszaél az ellenzéknek türelmével, amint visszaél az országnak és a polgároknak türelmével, melyet elég vakmerő bizalomnak keresztelni.

No de remélhetőleg itt kezdődik a pusztító kormányzatnak vége. Az idej költségvetést még csak megtudta fejteni Tisza nagymérvű adóemelésekkel úgy, ahogy, de minden évben nem lehet 26—27 millióval fokozni a közadókat még ebben a türelmes országban sem. És amint egyszer a nagyhangu Tisza feje fölött összezsapni készülnék a hullámok, egy percig sem fogja kormányozni tovább a hajót, melyet ő süllyeszt el.

Ennyiben igazán lehet azon mondásának, hogy „utána az özönviz.”

veszi körül. A mézesheteket ígéző, dallamos tavaszt képeznek, tengernyi boldogsággal. Az édes ott ül mellette, dicséri hajának puhóságát, szemének csillogó fényét, izzó pirosra csókolja ajkát és hévvel öleli magához. A mit kíván, az teljesítve van; a hang, amelylyel hozzá szól, lágy, olvadékony és édesen gyöngéd. Szeretve, imádván van az asszony. Az ajkak tudnak csevegni folytonosan, van tárgy elég. A szerelmi támadásról, az érzelmek találkozásáról s ama bohó órákról, a mikről csak ők tudnak ketten.

Nos, ez a mulatság tart addig, ameddig és a virágzásnak vége van — a férjjel örökre. Jönnek az egyhangu unalmas napok. Száraz, unalmas dolgokról beszél a férj: az üzletről, a cimborákról, a kártyáról, tervekéről. Ez az egész. A költészetnek, a hévnek és szenvedélynek vége van. Ha megdicséri olykor a szemek csillogó fényét; az a dicséret majdnem unalmas; az ölelés bágyatag. Próza, unalmas egyforma próza az élet.

Ebben az egyhangu világban folynak azután a napok addig, amíg — kalapemelve nyilvánított mély tisztelet a sok kivételnek — a tizenöt indok közül előáll egy és bekövetkezik a hűtlenség.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt Irányi Dániel elnöke alatt csütörtökön értekezletet tartott, melyen tárgyalták a közmunka- és közlekedési miniszterium, valamint a földmivelés, ipar- és kereskedelmi miniszterium költségvetéseit. A közlekedésügyi tárczánál a párt nevében Törs Kálmán fog felszólalni, ki hangsúlyozni fogja, hogy a miniszterium jelen költségvetése aggályokat támaszt: vajjon ezzel beéri-e a miniszterium s nem fogja-e tullepni a költségvetést, mint az előző években történt? Azt is fel fogja hozni Törs, hogy a befektetések mostani megszorítása nem azt fogja-e vajjon eredményezni, hogy később annál több és nagyobb pótlásokra lesz szükség, melyek súlyos pénzügyi áldozatokkal lesznek összekötve? — A földmivelési tárczánál a párt álláspontját Vidliczkay József fogja kifejteni, a ki hangoztatni fogja az önálló vámterület szükségességét, valamint kifejezi majd sajnálkozását, hogy a most folyó rossz pénzügyi gazdálkodás kényszerű helyzetet teremtett, melynek következménye, hogy az egyes, hasznos hajtó közgazdasági vállalatokat sem támogathatja az állam anyagilag olyan mérvben, a mint az a közgazdasági fejlődés érdekében szükséges volna. Egyes részleteknél különben miudkét tárczánál a párt több tagja fog résztvenni a vitában s módosításokat ajánlanak.

Külpolitikai hírek. Berlin, jan. 26. Az új katonai törvényjavaslat tárgyalására kiküldött bizottság mai ülésében a hadügyminiszter kijelenté, hogy az összes költség, melyet a javaslat igényel, körülbelül 280 millióra rug. A javaslat az igénybe veendő összeg kamatain és az irodai szolgálat szaporításán kívül állandó költségeket nem von maga után. Az új hadsereg a békében csak a papiroson marad, a háboruban azonban hussá és vérré válik. Oly értelmű nyilatkozatot, hogy ez az utolsó katonai követelés, a miniszter nem tehet, mivel a mult tavasszal tett hasonló nyilatkozatával — mint sajnálattal kiemeli, — nem volt szerencséje. A miniszter katonai indokokból tartózkodott a további részletek elősorlásától. Az erre következett második olvasásnál az egyes szakaszok lényegtelen módosításokkal elfogadtattak. A végső szavazásnál az alkotmány 59. §-át akként módosították, hogy a honvédség második korosztályának hadkötelezettsége a betöltött 39-ik életévig mondatott ki.

Philippopol, jan. 26. Számos hó-

Az asszony ekkor két dolgot tanul meg. Az egyik, az hogy mily óriási különbség van a férj és kedves között; a másik pedig az, hogy bizony kétszer és többször is lehet virágnani.

És nem tudja elfeledni többé a — különbséget.

A költészet, a romantika, amelyről azt hitte, hogy végleg a prózába fult, ujlag visszatér. Lángoló szenvedélyvel veszi körül a kedves, dicséri szépségét, rajongja ajka édes mézét és azok a napok, a miktől a beköszöntött prózai világban sirva, könyező szemekkel vet bucsut, újra visszatérnek. Ugy tekinti a kedvest, mint leányt, mint egy friss feleséget és leborul előtte szerelmesen és úgy csókolja össze lábait.

Eszébe jut, hogy ilyen, éppen ilyen volt a férj is egykor, aminő nem lesz többé soha.

És ez a tapasztalat nem megy ki az eszéből, a véréből soha.

Az első után jön a második, a harmadik: és minél inkább mulnak az évek, minél prózaibb, unalmasabb lesz a férj: annál inkább vágyik újabb virágzás után.

Van is abban valami gyönyör, ha leborul előtte a nála sokkal fiatalabb fiu, rajongó lelkesedéssel néz rá és azt suttogja

doló és hűséget biztosító üdvözlésre válaszolván, Koburg hercege kijelenté, hogy Bulgária déli részének lakosság mindenha megtette köteleességét, reméli, hogy az egész nemzetnek ugyanazon hűségével és ragaszkodásával találkozik, ha az országra súlyos napok nehezedenek is.

Páris, jan. 26. A jobboldali pártkör újból Mackau bárót választotta elnökévé. Az elnök megnyitó beszédében tiltakozott az ellen, hogy Carnot a jobboldalt mint a republicanus párt közös ellenségét tüntette volna fel. A jobboldal soha sem képezett feltétlen ellenzékét; több alkalommal a jobboldal mentette meg a korábbi cabineteket. Reméli, hogy pártja a jövő választások alatt többségre jut.

London, jan. 26. A „Times“-nek Konstantinápolyból a következőket jelentik: A tudósítások, melyeket a porta oroszországi consuljai orosz katonai mozgalmuk felől küldenek, az orosz kormány harcziás hangulatáról szóló híreket mindjobban megerősítik. Állítólag oly nagymérvű előkészületeket tesznek, hogy azokat lehetetlen többé defensív, vagy elővigyázati intézkedéseknek tartani. A Pétervárról Konstantinápolyba érkező jelentések épp ily nyugtalanítóak. Titokban oly mobilisatiót készítenek elő, mely a maga nemében páratlan. Ez intézkedésekből okvetlen háborus szándéokra kell következtetni.

Ujdonságok.

— január 26.

Szegedi vasutak.

I.

Szegedre érkezik

Budapest felől.

Személyvonat 12 óra 47 perc d. u. Gyorsvonat 5 óra 7 p. este. Omnibuszvonat 7 óra 7 perc este. Villámvonat 7 óra 36 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Temesvár felől.

Omnibuszvonat 9 óra 48 p. d. e. Gyorsvonat 10 óra d. e. Személyvonat 2 óra 13 p. d. u. és 1 óra 32 p. d. e. Villámvonat 6 óra 52 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön)

Nagyvárad felől.

Személyvonat 4 óra 13 p. d. u. és 8 óra 8 p. este. Vonat 8 óra 26 p. este.

Arad felől.

Személyvonat 9 óra 10 p. d. e. Vegyesvonat 3 perc este.

Sabadka felől.

Személyvonat 4 óra 13 p. d. u. és 8 óra 8 p. este. Vegyesvonat 7 óra 16 p. regg.

II.

Szegedről indul.

Budapest felé.

Omnibuszvonat 5 óra 10 p. regg. Gyorsvonat 10 óra 49 p. d. e. Személyvonat 2 óra 35 p. d. u. és 1 óra 40 p. éjjel. Villámvonat 6 óra 58 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

lázasan a fülébe, hogy szereti, szereti szenvedélyesen.

A hiuság kitör és ébren, álmában álltatja magát azzal, hogy ő még mindig szép, hogy őt mindig szeretik. A szenvedélyes vallomás folyton fülébe zsong.

Nos? Hát nem úgy van-e?

Az asszonyok első hűtlenségének van legalább tizenöt oka, de a többinek már csak egy.

Ez az egy pedig a legveszedelmesebb, és pedig annyira veszedelmes, hogy semmi körülmények között sem lehet a férjnek megbocsátani az első botlást, ha csak megbocsátani nem akarja a másodikat, a harmadikat és a huszonhatodikat is.

Rioxa.

Falusi levegőn.

— Elbeszélés. —

Írta: **Liposey Ádám.**

(Folytatás.)

Mikor már jobbacskán volt a doktor a képesnek érezte magát egy tarokkjátszma izgalmainak elviselésére, Sarju Tamás ur tudott keríteni negyediket is.

A papot nem szerette, mert az rendszert rajta csipte a csaláson. Sarju Tamás urnak elve volt, hogy a játékban nyerni kell.

Temesvár felé.

Személyvonat 1 óra 10 p. d. u. Omnibuszvonat 3 óra d. u. Gyorsvonat 5 óra 12 perc este. Személyvonat 1 óra 23 p. éjjel. Villámvonat 7 óra 41 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Nagyvárad felé.

Vegyesvonat 7 óra 51 p. regg. és 5 óra d. u.

Szabadka felé.

Személyvonat 8 óra regg. és 11 óra 44 p. d. e. Vegyes vonat 8 óra 50 p. este.

Arad felé.

Vegyesvonat 2 óra 15 perc d. u. Személyvonat 3 óra 2 perc éjjel.

Tájékoztató.

Jan. 28. Felsővárosi népkör tánczvigalma (Temesváry-ház). A kőmives és ác-síjak tánczvigalma az (Európa-szállóban.) Dohánygyári lányok bálja a Tisza-szállóban. — 28. A középítészeti tanács ülése a székhelyükön d. u. 4 óra.

Jan. 29. Nagy értekezlet egy artézi fürdő készítése ügyében d. e. 10 órakor a székhelyükön.

Jan. 30. Az ügyvédi kamara választmányi ülése délután 4 órakor.

Febr. 1. Torna-egylet bálja (Tisza-szálló). — Az Ipartestület borszakosztályának tánczvigalma (Európa-szálló.)

Febr. 4. A szegedi iparos-ifjúság tánczvigalma (ipartestület-ház). — Az első szegedi gőzmalom munkásainak tánczvigalma (a Feketesas-szállóban.) — Az alsóvárosi népkör tánczvigalma.

Február 11. A szegedi polgári dalárda dal- és tánczestéje (az Ipartestület házában.)

Febr. 26. Kamarai hangverseny d. u. 4 órakor a Tisza-szállóban.

— A középítészeti tanács január havi ülését, holnap szombaton délután tartja meg Kállay Albert főispán elnöklete alatt.

— Az ügyvédi kamarából. A szegedi ügyvédi kamara választmánya saját helyiségében 1888. január hó 30-án délután 4 órakor választmányi ülést tart.

— Az iskolák éhezőinek. A társadalom kis kosztosai javára ujabbán a következő adakozások folytak be: Szegedi izraelita jótékony nőegylet 20 frt. Seremátz Jánosné urnő ivén: Szerb nőegylet: 10 frt., Szremátz Jánosné 1 frt. Szávits Györgyné 1 frt. Haris Jánosné 1 frt. özv. Kreszticsné 50 kr. Szávits Máténé 40 kr. Janikievits Mária 50 kr. N. N. 10 kr. Radisnits Lyubicza 20 kr. özv. Zvékits Julia 50 kr. N. N. 50 kr. N. N. 30 kr. Krsztekánics 40 kr. Kresztics Eugénia 50 kr. N. N. 20 kr. Dr. Rósa Izsó ur ivén: Dr. Rósa Izsó 10 frt. Kelemen Istvánné urnő 7 kiló zsír. Vidovits Imréné urnő 1 frt. Dési Ferenczné urnő burgonyát, borsót és babot. Virág Józsefné Teréz urnő 10 kiló liszt. Auer Péterné urnő 18 liter bab 2 kiló zsír. dr. Nyilassy Pál gyűjtésé-

Sajnálattal vallom be, hogy mint elveinek elfogult harczosa, az eszközök megválogatásában egyáltalán nem volt skrupulózus.

Legkedvesebb partnere Bog Imrus, a komiszáros, vagy mint Sarju Tamás ur egy nyert parthie fölött való diadalmas örömeiben, (mikor is a Diénes ur huszonegyét sikerült elcsápnie,) kitörő elmésséggel nevezte: a járási csendes biztos ur volt.

Peczkes, pohos, kurtalábu emberke Bog Imrus. Alacsony homloku, törökös kerek fejét sűrű, rövid fekete serte borítja. Merész görbületű sas orrából hiányzik egy darab, mintha a tiszteletre méltó orr megfoghatatlan makacsságból vonakodott volna tovább fejlődni; hanem e helyett fél szemét nagy szürke hályog borítja, mely körülmény a komiszáros ur tekintetének sánda merevséget kölcsönöz. Orra alatt egy kisebbzerű fekete sárkafét visel, melynek téves elnevezése az, hogy bajusz. Jobb fülében pedig egy kis ezüst lencse van, alkalmasint a szembajok ellen való hathatós kabalaszer.

Bog Imrus nem beszélt, hanem recsegett, mint egy kiesorbult fűrés, vagy egy megrozsdásodott diótörő.

Természetében feküdvén, hogy az egész világgal per tu legyen, a doktornal is minden ceremónia nélkül azonnal megkötötte a barátságot.

— Hehehe — reszelte fideles mosollyal, miközben hályogos szeme kísérteties merevségével megfagyasztá a doktor véré-

ből negyvenegy forint folyt be a következő adományokból: Kászonyi százados 5 frt, dr. Nyilassy Pál 5 frt, Liptai Matild 5 frt, Abafi Aurél 1 frt, Fluck Ferencz 1 frt, Babarczy József 1 frt, Vass Károly 1 frt, Lillin Károly 3 frt, Tombác Mihály 1 frt, Zsótér Andor 5 frt, Gál Ferencz 1 frt, Fodor István 1 frt, Szeged-csongrádi takarékpénztár 10 frtot.

— A hóolvadás és a folyók. A hó javában olvad, a folyók mégse áradnak. Kedvező az, hogy a hóolvadás fokozatosan történik, minélfogva a vizek lefolyhatnak. A Tisza felsőrészen még apad, Szegednél azonban tegnaptól mára már 1 centimétert emelkedett a vízszin, a mai vízállás 1.49 méter. A mellékfolyókról is apadást jelentenek a mai táviratok.

— Az artézi fürdő. A létesíteni szándékolt artézi fürdő tárgyában f. évi jan. hó 29-én délelőtt 10 órakor nagyobb értekezlet lesz a székhelyükön közgyűlési teremben, melyre az érdeklődőket az előkészítő bizottság megbízásából László Gyula v. tanácsos hívja össze.

— Eljegyzés. Skultéty László kataszteri tisztviselő a napokban eljegyezte Kovács Irén kisasszonyt, Kovács József alügyész kedves leányát.

— Szegedi vendéglő, a párisi világkiállítás. Párisból jön a hire, hogy a világkiállítás elnöksége megadta az engedélyt Rambowszky József szegedi szállodatulajdonosnak, a Feketesas-szálló már is jó hírnevet szerzett vendéglősenek, hogy a világkiállítás szentesi csárdát építtessen. Az engedély Adám asszony közbenjárására adott meg, ki hálásan emlékezik vissza a szentesiek kitüntető fogadtatására, melyben annak idején részesítették.

— Szeged népmozgalmá 1887-ben. Mai lapunkban közöltük Szeged belvárosi részének múlt évi népmozgalmáról az adatokat. Ujabbán a minorita rend-főnöke, Orbán Jácint nyújtotta be felsőváros népmozgalmi kimutatását. E szerint felsőváros népesedési viszonyai a múlt évben kedvezőbbek voltak, mint a belvárosi. Az érdekes adatok a következők: Felsővároson 1887-ben 146 házasság volt és pedig 117 esetben legény-

Diénes urat kényszeríté ama komolyan megfontolt elhatározásra, hogy menten helyet cserél a direktor ural, őt ugyan ne igézzé meg ez a vak Schlick.

— Édes cimborám, hiszen tudtam én előre, mibe sántikáltok. Jelentette a pandurum. Hanem hát van itt lovagiasság, vagy mi?

S Diénes urra egy öldöklő pillantást vetett, mintegy kihívásul, hogy merje meghazudtolni, ha kedves neki az ő szemével látni az isten szép világát.

Sajátságos szokása volt, minden szót, mint megannyi szemogyorót, egyenkint megropogtatni a szájában s aztán, mint egy rakásogyoróhéjat, egy csomóban odavágni a hallgató fejéhez.

Bog Imrus híres legény, krudélis egy ficzkó.

— Tudod cimborám, tehetek én róla, ha ilyen ördögösen kemény markom van.

Parthie-szünetkor, miközben a szobalány Krizza asszony előzőkeny figyelme következtében behozta a theáscsészéket, a pirított kenyérral és mosolygó rózsaszin sonkaszeletekkel s a doktor megadásteljes arcczal itta a maga dietaszerű vércsillapító székhüherbatéját, Imrus két három sonkaszelettel domborítva ki orczáit, még ezenkívül Diénes ur fékezhetetlen ámulatára egész szónoklatokat is tartott, melyekre nézve a jó ur maig sem jött tisztába, vajjon orrán vagy fülein át eszközölte-e?

— Hát csak megvallom, cimborám. Iga-

hajadonnal, 14 esetben özvegy özvegygyel, 14 esetben özvegyférfi hajadonnal, és 1 esetben özvegy asszony legénnyel esküdtött. A párok közül egyező vallásu 143, vegyes vallásu 3. Feloszlott 68 házasság. Valamennyit a halál szakított szét. A születések száma volt 635 és pedig 320 fiu, 315 leány. Törvénytelen volt 52 gyerek, 35 fiu, 17 leány. Kettős szülés volt 8 esetben. Halálozás 457 történt. Összehasonlítva ezt a számot a születések számával, felsővároson 178 népességi szaporulat mutatkozik. Az elhunytak közt öt éven alól volt 267 gyermek, ami 50 százaléknak felel meg.

— Rövid hírek a tanácsból. — Iskolajavítás. Apró rongálások estek a polgári leányiskola épületén, amiknek a helyreállítása szükségessé vált. A tanács elrendelte az iskola-épület kijavítását s a mérnökség bízott meg a munkát kereszttülvitelével. — Kövezés. Ez is a mérnökség dolga. A Fodor-utcában az a baj, hogy a vízlevezető árok nincsen kikövezve, minekfolytán a víz kifolyik az utra. A közlekedési mizériának elejét veendő, a tanács elrendelte a vízlevezető árok kikövezését s erre a célra 184 frt 94 krt szavazott meg.

— A városi abrak. A folyó 1888 évre 9 ménlovat kap a város az állami méntelepről. Ezeket a nemes állatokat a város köteles abrakoltatni s erre nézve kötelező nyilatkozatot adott a tanács a kincstárnak. Egy métermázsa zab-abrak fejében 5 frtot, egy métermázsa szénáért 2 frtot fizet a város s ezenkívül az alomszalmát is ő adja. — A z előfogatós kérelme. A városi előfogatós, Felmayer Ilona asszony a tanácsotl azt kérte, hogy mentse föl a vállalati szerződés alól, mert egy idő óta alig veszik igénybe az előfogatokat s neki nagy vesztesége van. A vállalkozó a szerződés szerint 8 előfogatot köteles tartani s azt panasolja, hogy a városi urak nem járnak mostanában előfogatós utra. Hát minek tartson ő akkor 8 fogatot? Kéri a fölmentését. A tanács azonban elutasította a kérelmével.

— A torna-bál. Már a küszöbön van a farsang eme legkiválóbbnak ígérkező bálja. Nemzetiszin lobogót hajtogat a szél a Tisza-szálló tetején holnaptól kezdve, ami azt jelenti, hogy a rendezőség a szállodabeli hadiszállásán már közvetlen érintkezésbe lép a közönséggel. Itt kaphatók a báljegyek. Siessen az, aki venni akar, mert már eddig

zán, hisz utóvégre nincs is benne semmi röstelni való, ördögösen kemény markom van. Kérdezzétek meg csak a Csonka Istókot, fog e többet malacot lopni a komiszáros ur udvarából? Nem isten engem ugy segéljen és az ő minden szentei, soha többé! Talán nem hiszed bácsi? — fordul vészjósló pillantással az erélyes ájtatosságú eskü forma által elbájolt Diénes uramhoz. A hályogos merev szem néma ékesszólása Diénes ur remegő lelkébe huhogta:

— Mert ha ugy van s te, szerencsétlen fiatal ember kételkedni mersz a te urad, komiszárosod gentlemani szavában, ám vield a következményeit is. Marcsi! Deresre a gazembert, jó huszonötöt neki!

Diénes ur lelkesülten feleli, maga is meglepetve ötletének gavalléros férfiasága által:

— Pajtás, hiszem! Isten engem ugy segéljen és az ő minden — itt eszébe jut Diénes urnak, hogy már mi jusson esküdék ő a szentekre lutheránus létére? S ezen természeti fogyatkozásának lesújtó tudata visszasüllyeszti igénytelen melázásába.

— Ugy van, kérdezzétek csak meg a Csonka Istókot, ő meg fogja nektek mondani, milyen ördögös marka van a komiszáros urnak.

Sarju Tamás ur letette pillanatra görbe szarvasagancs nyelvű vadászbicskáját. Az ezüst uzsonnás késekhez hozzá nem nyult volna a félvilágért. Már ő így szokta s ha ő telésege maga fogja meghívni udvari ebédre,

is nagyszámú előjegyzések történtek. Itt kap-
hatnak még meghívót azok, akik erre igényt
tartanak. Szóval a rendezőség szolgálatára
áll a közönségnek naponként délelőtt 10 órá-
tól 12-ig, délután 2 órától 6-ig. A rendezőségi
hadiszálláson ma egymást érték a következő
öröm hírek: A Kiss D. cég 26 báli toilet-
tet szállított ma délelőtt haza s egyéb szabó-
czők 46 ot, összesen 72. A vidékről sürgő-
nyileg történtek előjegyzések belépti jegyekre.
A tánczrendek kitűnően sikerültek stb.

— **Angol misszionárius Szegeden.** Dr.
Szomerville mai bibliai előadására a Tisza-
szálló kistermét zaufolásig megtöltötte a jó-
részt elegáns hölgyekből álló közönség, mely
mindvégig feszült figyelemmel csüggött az
agg prédikátor ékesszóló ajkain.

— „Vigéc“ a rendőrségnél. Dolleschal Gyula
saját bevallása szerint bécsi születésű commis
miskodott tegnap este a Kain-féle Jókai-utca
vendéglőben. Erős próbára tette a világhírű magyar
vendégszeretetet. Ugyanis a záróra után a vendéglős
felszólítására sem akarta elhagyni a helyiséget, sőt
az erre unszolókat Giesshüblis palackoknak fejükhöz
leendő vágásával fenyegette. A rendőrségre vitték,
hol is megmozdítottán, találdott nála egy darab
„országos kártya“, (mint András művelten
kifejezte a Magyar szent korona országainak hiteles
térképét.) továbbá egy Nagy-Becskereken kelt
„Kényszer utlevél“ melyből kitűnik, hogy
Dolleschal urnak semmi keresete Szegeden, hanem
igenis tartozik Csehországba Turkovic-ra utazni. A
dolog vége rögtönös kiutasítás, mert a rendőség
hajlandó volt a gyalogszeres s igen ágról szakadt
külsőjű commis voyageurt azzal gyannusítani, hogy ta-
lántán tiltott árukban utazik. Denique, Dolleschal
uti jegyzeteiben megénekelheti, hogy a magyar ven-
dégszeretet ősi erénye Szegeden úgy a magánosok,
mint a hatóság kebeléből végleg kipusztult.

— **A vándormadarak Szegeden.** Tud-
valevőleg léteznek tollatlan vándormadarak
is s a rendőség sejtelve szerint ilyenek vá-
lasztották ki Szegedet pár nap óta pihenő
állomásul. Minden jel arra mutat, hogy át-
utazó vidéki, vagy fővárosi tolvajok kezdik
magukat beleártani helybeli pályatársaik
mesterségébe. Ennek a tolvaj konkurren-
ciának természetesen a publikum adja meg
az árát. Innét is onnét is csak szőrin-lában
eltűnik egy kis mobilia s míg eddig a ben-
szülött zsványok szerényen csak kisebb ér-
tékekre vadásztak, most a vándor művészek
jóformán pusztán az ékszerekre adják ma-
gukat. A példa világos. Hort testvé-
rek budapestisugáruti lakásából eltűnt egy
rézmozsár. Ez szegedi tolvaj műve. Ő z v.

— minek bekövetkeztében pillanatra sem
kételkedik, csak az indigó szukcedáljon —
ott is elfogja venni csizmaszárából vadász-
bicskáját, nem tekintve azon igen valószínű
körülményre, hogy a nevezetes bicska lát-
tára a szomszéd udvari dáma okvetlen el
fog ajulni. Stentori hangon bömbölé most:

— Halljuk! — s aztán folytatta ösz-
szes szellemi és fizikai erővel az evést, nem
törődve azzal, mit fog hát a tudvalevő kér-
désre válaszolni az a bizonyos Csonka Ist-
ván ur? Ő már hallotta százszor, ha nem
hallgat is oda, megéri, hol kell fédelisen ka-
czagni s csudálkozva felkiáltani:

— Ördögös egy marok, czimbora,
mutasd!

— Hát az Istók csak az én portámra
jött malacot lopni. De kérlek, az én por-
támra! — ismétlé különös erélyvel ropog-
tatva szavait, mintha kiváló kemény héjuk
volna. — Hát nem elvetemedett pimasz-
ság ez?

A doktor nagyot nevetett, hogy ez hu-
moros ötlet volt attól a paraszttól.

Diénes ur sietett kifejezést adni abbéli
reményének, hogy azt a gyalázatos előéletű
fiatal gentlemant legközelebb mint apagyil-
kóst és vérfertőztetöt lesz szerencsés az
akasztófán látni, mely komplikált büneset
kieszelése után megerőltetett agya határo-
zottan felmondta a szolgálatot, további gon-
dolatok előállítására vonatkozólag.

— Tagadta a czudar dög, pedig ott
csipték el az ólnál. No, szen majd kivallod

Korda István né felső-város Fodor-ut-
czai lakos szobájából a tükör fölé akasztott
aranyórát csipték el. Ezt bizonyosan idegen
zsvány lopta ki nagyvilági rafinériával. A
vagyonbiztonság szempontjából kívánatos,
hogy ezek a vándormadarak, melyek Sze-
den kerestek meleg tanyát, mielőbb a
hüvösre kerüljenek.

— **Az éjfél gyűlés.** Ma éjjel pontosan
a lelkek órájában éjfél 12 órakor kezdő-
dött az Európa szálló nagy termében a sze-
gedi pinczér egyesület tisztújító közgyűlése. Az
eddig volt elnök és alelnök Sonleitner
Ferencz és Juránovics Ferencz
leköszönvén, helyökre elnökké: Bavesitz
Lőrincz, alelnökké: Zsarkó Gyula
választattak meg.

— **Csont-háboru.** Drákói módon meg-
birságolta a szalámi gyárosokat a rendőrka-
pitányság az okon, mert a csont készletet
nagyon fölengedték halmozódni. Félős, hogy
ez a közegészségi rendelet a szalámi-ke-
velőkön fogja magát megbosszulni, amennyi-
ben ezentul a szegedi szalámi csont-tartalma
előre láthatólag tetemesen növekedni fog.

— **A „szegedi“ álgróf.** A „szegedi“ elő-
név ép úgy megilleti a Goldberger „gróf“
urfit, mint akár a „temesvári“, vagy „egri“
előnevek. Mert hiszen a Degenfeld Gold-
berger gróf urfi Szegeden, mondhatni, a leg-
dusabb eredménnyel vendégszerepelt. S cso-
dálatos, a most újra megtartott végtárgyalá-
son se beszéltek még a szegedi — kifosz-
tottakról. A szegedi áldozatok „nagylelkűek“.
Moglehet, hogy nem is jelentkeztek pana-
szaikkal. Az álgróf ma is fogva van még
Egerben s a folytatólagos végtárgyalást az
ottani törvényszék e héten tartotta meg s
erről egy lapunkhoz ma érkezett érdekes
egri tudósítás a következőképen szól:
Az annak idején Szegeden is feltűnést kel-
tett álgróf ügye folytatólagos végtárgyalása
a napokban tartatott meg. itt A mult vég-
tárgyalás folyamán nyanyis az álgróf hivat-
kozásokat tett arra a katonai menetlevélre,
melylyel az ungvári térparancsnokságtól hi-
vatalos pénzt csalt ki. Minthogy a vizsgálati
iratok között az ungvári katonai iroda ör-
mestere által hamisítottnak kijelentett me-
netlevél feltalálható nem volt, az ennek meg-
keresésére irányuló vizsgálat megejtése

fiam mindjárt! Mondok a panduroknak:
Márton, a csáklyát! Az udvarban van egy
rossz, régi kut, Istókot oda álitottam. Upre
pupos: egy kicsit billentek a hátulján, hát
abban a minutumban már csak a fülebotja
állott ki az én szerelmes Istókomnak a viz-
ből. Galléjába akasztottam a csáklyát, oszt
leheveredek a kut szélére, mint mikor hor-
gász az ember fia, azzal elkezdünk disku-
rálni: — Hát ugy-e fiam Istók, elloptad a
malacomat, azt a szép, csipkésfüllű tarka
koczácskát! — Jaj tekintetes . . . Puff, már
lenyomtam a viz alá. Mikor ivott egy ke-
veset, fölengedem. — Hát vallasz-e fiam, Is-
tók? — Jaj tekintetes . . . Puff, megint a
viz alá. Fél akón alól nem adta, hanem
akkor aztán vallott gyönyörűen, mint a ka-
rika csapás.

Diénes ur élénk fantáziájánál fogva ön-
magát képzelte a vízben lubiczkoló Istók
helyzetébe s valahányszor Imrus elkiáltá
„Puff“, ijedten huzta le galléjába a fejét.

Sarju Tamás ur teli szájjal röhögött
közbe:

— Hallod Imrus, hát a heringes cigány?
Bog Imre megvetőleg vont vállat s hátra
szegett nyakkal recsegte:

— Bagatell! Kicsit koplaltattam, aztán
jóllakattam heringgel. De a Kenderes Sán-
dor, aki szívem Ajzigtot megbicskázta a Sze-
metes csárdánál, bezzeg nem vallott se he-
ringtől, se a kutban. Megpróbáltam egy kicsit
spanyolviaszkkal kezelni, de az se használt.
Uramfia, mit tegyek, ez a czondra kölyök ki fog

végelt a végtárgyalás akkor elhalasztott s
az iratok a vizsgálóbírónak kiadattak. A
vizsgálat eredménye lön, hogy így a kér-
déses menetlevél, valamint a pénz felvételét
igazoló nyugta tényleg az egri kir. törvény-
székhez beérkeztek, azok az elővizsgálat fo-
lyamán meg voltak és használtattak, de a
végtárgyalás alkalmával az iratok közül
eltűntek. A vizsgálóbíró gyanuja oda irá-
nyult, hogy a közokirathamisítás büntetté-
nek megállapítására döntő fontosságú okira-
tok a vádlott által lopattak el azon alka-
lommal, mikor az iratok áttekinthetése
az álgróf engedélyt nyerve, az elnökségi
irodában azokból jegyzeteket készített. Ennek
a bebizonyításával foglalkozott a tárgyalás.
A vádlott Goldberger László teljesen
szalonmässzig anzugban jelent meg a tár-
gyaláson, végtelenül szemtelen arrogan-
ciával felelt a hozzá intézett kérdésekre s
viselkedése többször vont maga után az
elnök rendreutasítását. Tagadja, mintha
a kérdéses iratokat ellopta volna s végtelen
rafinériával védekezik. Kihallgattattak az
elnökségi iroda tisztviselői, kiknek vallomá-
sai azonban kevés bizonyító adatot tartal-
maznak. Sokkal fontosabbak azonban a vele
egy zárkában elzárva volt Klein Ferencz és
Gottesman Sándor vallomásai, kik előtt egy
izben elárulta, hogy a kérdéses aktákat
elsikkasztotta s elégette. Érdekes volt az a
felfedezés, mit a vádlott tett a fogházban lé-
vők beléletéről, mely szerint azok ott benn
levelezésben állnak, kártyáznak s egyéb
kedélyes multságokat végeznek. A vádlott
viselkedése nem csak a tanukkal szemben
volt végtelen kicsinylő modoru, de az
ügyszszel, sőt egy izben a törvényszékkal
szemben is megengedett magának némi kri-
tika gyakorlását, minélfogva az elnök által több
izben tisztességes viselkedésre hivatott fel. A
végtárgyalás most sem volt befejezhető, mert
az egyik károsult ifj. Teleki Domokos
gróf kézbesítési ive még nem érkezett be
s így az ítélet kihirdetése ennek beérkez-
téig elhalasztott. A vádlott abbéli ké-
relmével, hogy szabadlábra helyeztessék,
elutasított, mi ellen ez felebbezéssel élt.

— **Náthás ló.** Azon kereskedik a kecs-

rajtam, oda a renommée! Partos helyen lakom.
Az ólam alatt folyik a Szinva. A Sándor
gyereket jól megköntözve a szerszámos ka-
marába zárattam éjszakára. A hogy jól be-
sötétedett, nosza kapom a tolvaj lámpám,
meg egy jó szívós kötőféket, aló be a töm-
lőczbe! Aludt a gyerek, mint az édes tej,
Egy kicsit megrugom, hogy felérezzen.
Bámult erősen. — No gazember, —
mondok, — meghalsz ma! Látom, nem
akarsz vallani, én meg egy ilyen kőza
betyártól nem tűröm el, hogy a becüle-
tembe gázoljon, hát csak készülj a halálra
— Aszongya, ne tréfáljak, nem lehes-
sen azt tenni. — Látod fiam, itt van ez a
kötőfék. (Már akkor a nyakába vetettem.)
Én most ezzel szépen megfojtalak, aztán le-
hajítom a tested a Szinvába. Az ajtót bezá-
rom, az ablakot kitöröm, azt gondolják,
szükni skartál, ugy fultál a vízbe. Te utá-
nad ugyan a kutya se kereskedik. — Egy
kicsit szorosabbra fogtam a kötőféket. El-
sáppadt a gyerek, hitte erősen, a mit mon-
dok, kiverte a halálverejték, dideregve va-
czogta: — Kivallok mindent tekintetes uram!
— A minthogy ki is vallott mindent szé-
pen. — Hja — veti utána Imrus boszus re-
csegéssel. — Ma már persze kulacsosal, meg
lágý kenyérral akartok vllatni. De már
ugy legyen komiszáros a Csonka Istók, majd
leszek én betyár, arra legalább nem kell
ráfizetni.

(Folyt. köv.)

keméti főkapitány a szegedin, hogy teremtsen neki elő azt a Kovács János nevű lócsi-szár, aki a Gere István kecskeméti lakos pejkóját elcserélte a január 15-iki kecskeméti vásáron a maga keselyéért. A keselyről utólag kisült, hogy nagyfoku náthában szenved. Hát már most adja vissza Kovács János az igaztalan hasznot. Milyen jó volna, ha egy-egy drámai ensembel ugyanez alapon oda lehetne vágni a direktor fejéhez!

— **Szökött katona.** Palotás István szegedi születésű 1881-ben besorozott és 1887. szept. 4-én Békés Csabáról ellílt hadkiegészítőt körözi az ezred parancsnoksága.

A zsebkendő.

— Furcsaság. —

A legtakarosabb urfi Szegeden kétségkívül a széke Adolár. Önök nem ismerik Adolárt? Kétúró athléta és zseni minden téren. Igen, önök ellennének ragadtatva, ha hallanák őt, teszem fel muzsikálni, cziporázni, zongorázni, ha hallanák szónokolni s látnák vinni, löni, táncolni, hajmeresztően gimnastizálni, s gimnastizálva kurizálni. Ő képes féllábon állva félóránál egyfolytában udvarolni a legszeretetremlőbb modorban, stb.

Ennél világosabban nem leplezhetem le a kedves gavallért. Csak még annyit róla, hogy a remekbe csinált kabátja alatt nagyon jó, érzékeny szív dobog. Csak szeretni tud.

Ugy ló, mint egy Carver s viv mint Keresztessy, de azért nem bánt senkit. Minden ember arca tesz neki.

Hanem ő is tetszik mindenkinek. Csak azon öreg uraknak nem, akiknek — fiatal feleségök van.

S ime, a rokonszenves jó gavallér beballanciroz a bíró elé s pörösködik, panaszkodik.

— Kedves bíró ur, rendkívül kényes vagyok a zsebkendőmre. Kiváltképpen a batiszt-kendőmet imádom. Kendő-gyűjteményemben a szívárvány s a virágok minden színe képviselve van. Ime (a felső zsebéből előrántja finom kendőjét), itt van egy nefelejtsek kendő és itt van (az alsó zsebéből kihuz egy másik kendőt) egy liliofkehér, emitt (a nadrágsebből előrántja a harmadikat) egy piros babos batiszt kendő. Kedves bíró ur, minden affektálás nélkül, imádom a kendőmet. A patvarba, minden embernek meg van a maga szenvedélye. Az én szenvedélyem tárgya, uram, a kendő. Az illatos, puha, kellemes kendő, melynek érintése izgat, mint egy bűbajos asszony szagos kis keze. A nyakkendőmre is sokat tartok, de ezek csak másodrangu szerepet játszanak az én életemben. A zsebkendő az első. Harpagon az aranyaival játszik, én a zsebkendőmmel, ha ábrándozom, letakarom arcomat valamelyik illatos kendőmmel s ah, édes dolgokról álmodozom...

A zsebkendő emez elégiája elragadja a bíró urat. Önkénytelenül a zsebkendője után nyul s életében most először gyönyörködik a rendkívül kedves csecsebecsében.

Adolár tértírói ujongással kap a pillanaton s folytatja a zsebkendő-elégiát:

— Ah, kedves birám, ön nem tudja mit jelent gyönyörű kendőket birni! Akinek szíve van, az rajong az illatos kendők után. Ah, mert ezek a büvös kis jószágok elmaradhatatlanul belejátszanak mindig a szerelembe. Igen, a kendők a szerelem nélkülözhetetlen kellékei. Kendőjätékkal hány-szor veszi kezdetét, az édes szerelem. S milyen észbontó állapot, puha, illatos kékvirágos kendővel letörülni az ideál-frou-frous hófehér homlokát...

A bíró ur ismét előveszi a kendőjét s letörli homlokáról a verejtéket. Az igazság derék bírāja beleizadt a zsebkendő-elégiába s megszólt kimerülve:

— Végre is barátom, kicsoda szerencsétlenség történt az ön illatos kendőjével? Mert, azt hiszem, ilyesféle bajról van szó.

— Baj? — kiált fel Adolár ur, sokkal több, katasztrófa kedves birám. Igen, egy valóságos katasztrófa. Merénylet a zsebkendőm ellen.

A bíró szörnyűködik:

— Valóban borzasztó. A büvös lakolni fog. Ki az? A nevét, a nevét.

— A mosóném!

— Vásra veretem, meglíncheltetem. (A hajdukhöz). El kell fogni a harpiát.

Az érzékeny jó szív megszeppent Adolár ur tarka kabátja alatt.

— Vásra? Na, az nem szükséges. Szegény, beteges nagyon. Megártana neki. Szépen kell vele beszélni, mert árt neki az izgatottság. Sokat vasalt éle-

tében s a széngöz megtámadta a tüdejét. Csak egy kicsit rá kell ijeszteni. Odakint van.

— De hát mit csinált?

— Van neki egy sápadt kis fia, a kis Matyi, teleirkálta tintával a finom batiszt kendőmet.

— Hivják be! Szól s int a bíró.

A szegényes mosónő belép s félénken néz körül Adolár rátámad:

— Hallja, maga haza hozta ma a ruháimat, s mikor elment, akkor vettem csak észre, hogy a zsebkendőm tele vannak irkálva tintával. Én becsukatom magát, hallja!

A mosónő remegve védekezik:

— Kérem, nagyságos ifjur, én nem tehetek róla.

— De maga tehet róla. Minek nevel olyan nevetlen gyerek-t? Hogy jutnak az én kendőim a Matyi kezébe? Az én kendőimben tanul a maga porontya irni, mi? Itt van ni (kibontja a nefelejtés virágos kendőt), mi van erre írva? (Olvassa): »Szeretlek!« Hát az a kölyök már ezt a szót is tudja irni? Hát erre (kibontja a piros babos kendőt), mi van írva? (Olvassa): »Ha tudnád ki vagyok!« Ni, a kis féreg! Ha tudnám hogy ki ő? Tudom, kis gazember! S mi van erre a harmadikra (kibontja a hófehér kendőt) írva? (Olvassa): »E kendővel simítád meg homlokod ha rád borult.« Adta fattya, még nótát is ír a zsebkendőmre...

S a mosónő itt méltatlankodva kitör:

— Na, már kérem, ha szólni kell, nem az én Matyim irkálta azokat.

— Hát ki? Még tagadja? Ki irhatna ilyesmit kendőkre?

— Ki? Ki? Jaj nem szólhatok. Hanem az urfi igazságtalan, hogy engem ide hajtat a bíró ur elé. Ha én most szólanék...

Adolár ur kerekre nyitja a szemét. Elkapja a mosónő kezét.

— Csakugyan nem a Matyi? Hát kicsoda, mi? A bíró is ráparancsol az asszonyra:

— Beszéljen.

A mosónő remegve szól:

— Vasaltam a nagyságos urfi kendőit, egyszerre belép az én legszebb kuncsaftom szerény hajlékomba s kérdezi: kié az a sok gyönyörű kendő? Mondom, Adolár uré. Ekkor előveszi a kendőket s leleírja azokat. Jaj, mit csinál? sikoltok reá. Ne féljek, mondá ő, Adolár ur megismeri az írást...

Adolár izgatottan vizsgálja az apró tinta foltokat s közbekkiált:

— Ki az? Ki az? A betűk összefolytak, nem ismerem...

— Nem szólhatok, felel a mosónő titokszerűséggel.

— Meg kell mondani! kiált rá a bíró.

A mosónő odahajol Adolár ur füléhez:

— Megmondom, de csak sugva.

Adolár félrevonszolja:

— Na sugja!

A mosónő Adolár ur füléhez nyomja a száját. Egy szó, egy édes név rezgett keresztül a gavallér dobtáráján s a következő pillanatban a lángoló vérű Adolár a bíró elé ugrik, hevesen kitörve.

— Kedves birám, mindenki ártatlan...

S a tintafoltos batiszt-kendő a szájához szorítva elől kezd a zsebkendő-elégiát:

— Mondom, tény, istenemre tény, hogy a zsebkendő előkelő szerepet játszik a szerelemben...

Az ördögbe is, ez elég világos magyarázat volt.

Ton—Csi.

Színház, művészet.

Ujdonságok Szegeden. Aradi Gerő, a szegedi színház igazgatója, hallomásunk szerint megszerezte a Csiky „Vasember” című pályanyertes tragédiája s a Konti „Suhancz” operettjének előadási jogát s így kilátás van rá, hogy ez a két ujdonság rövid időn nálunk is színre kerül.

Uj eredeti operett. A népszínház igazgatója, Pekingrözsája czimmal, új három felvonásos operettet fogadott el, melynek zenéjét Sztójánovits Jenő, ismert zenekritikus, szövegét pedig Rothhauser Miksa hrlapíró írta.

Az országos színész gyűlés. A színészkongresszus tegnap véget ért. Ülést tartottak ismét délelőti is, délután is. Végleg kimondták, hogy a színésztől távol töltött idő a nyugdíjévekbe nem számíttatik be. Hogy tagul ezentul senkit sem vesznek föl,

mig legalább egy évet vidéken gyakorlatban nem töltött s jó bizonyítványt nem hoz. Aztán bizottságot küldtek ki amaz indítvány megbeszélésére, hogy a vidéki színészet központi igazgatás alá vonassék. Elhatározták, hogy a fővárosnak küldöttségileg köszönik meg az egyleti házra adott telket; hogy e telek vételárát lefizetik, de a házat úgy kell fölépíteni, hogy a nyugdíjvagyon igénybe ne vétessék; hogy a számadások revidálására az igazgatótanács állandó bizottságot szervezhet; hogy a közgyűlést ezentul nem januárban, hanem később tartják, sat. Mind e határozatokat nagyobb vita nélkül hozták. De azért a tegnapi nap sem marad erősebb hangok híján. Amaz interpelláció keltette, melyet a Mesonyi Károly koncessziója ügyében adtak be. Szenvedélyes és elkeseredett nyilatkozatok történtek Mosonyi ellen, mint a ki már „több ízben kompromittálta a vidéki színészet ügyét.” A közgyűlés a „színészet reputációja érdekében” erélyes lépésre határozta magát a bepanaszolt igazgató ellen. A központi igazgató-tanács figyelmeztetni fogja Arad városát, hogy a színház semmi esetre se adja ki Mosonyi Károlynak, mert neki nincs koncessziója s nem is lesz. A tegnapi ülések elején Felek Miklós elnökölt, de később Ribáry József min. tanácsos vette át a tanácskozás vezetését.

Meghívás

Mindazokat, kik a létesíteni szándékolt ártézi fürdő ügye iránt érdeklődnek, — habár külön meghívót nem kaptak is, — tisztelettel felkérem, hogy f. évi januárius hó 29-én d. előtt 10 órakor a székület közgyűlési termében tartandó nagy értekezletre megjelenni sziveskedjenek.

Szegeden, 188. január 26 án

Az előkészítő bizottság

megbízásából:

László Gyula

tanácsnok.

Irodalom.

A Kisfaludy-társaság. Tegnapelőtt tartotta a Kisfaludy társaság január havi rendes ülését nagy hallgatóság előtt.

A Gyulai Pál elnöki megnyitója után Beöthy Zsolt titkár a következőket jelenté be: a Grácban régebben elhunyt Thanoffer Pál száz forintot hagyott a társaságnak; Szvorényi József Egerből értesítést küldött, hogy Szemere Pál négy kötetre menő munkáinak sajtó alá rendezésével s életrajza megírásával rövid időn kész lesz; Loew Vilmos Amerikából megküldé „Magyar Sougs” (magyar költők angol anthológiája) című tavalyi művét; Hadzsics Antal pedig Ujvidékről a szerb „Matica” folyóiratának újabb füzeteit, melyekben számos magyar tárgyú dolgozat van.

Felolvasás kétő volt. Berczik Árpád a „Fegyelmi ügy” című új elbeszélését olvasta föl. Szomorú tárgy a hivatalnoki világból, életteljes kidolgozásban.

A beszély tetszett s megtapsolta a hallgatóság.

Beöthy Zsolt az Alexi György jelentését olvasta föl, nagyjában „Az oláh népköltési gyűjtésről” szól, melyre a társaságtól kapott megbízást. A jelentés érdekes néprajzi dolgozat sok jellemző vonással az oláh népről, dalokról, balladákról, sat.

Alexi tetszéssel fogadott dolgozata a társulati „Évlapok”-ban fog megjelenni.

Volt zárt ülés is. Egy névtelen író töredéket küldött be bírálatra „Az olasz és spanyol dráma s Molière” című nagyobb munkájából. Reviczky Gyula pedig „Költeményei”-t kiadására. Ezt Lévy Józsefnek, amaz Péterffy Jenőnek adták ki megbírálásra. A titkár bejelenté a betöltendő egy tagsági helyre ajánlott három jelöltet: Bayer tanárt, Bercsényit és Váradit Antalt.

Törvényszéki csarnok.

A furfangos törvény.

— Mán aztat pedig hiába mondja nekem a téns ügyész ur, hogy ha én eladom a magam humicskáját, hát hogy az már sikasztás lenne?

Ezt allegálta Pap József battonyai gazda, aki végrehajtásilag lefoglalt két buza asztagát kinyomtatta, megrostálta, el is adta. Sehogy sem fért a fejébe, hogy mért kapjon ő e miatt hat havi börtönt. No még hozzá ráadásul 3 évre felfüggesztik a politikai jogát. Igaz, hogy most már öt évre tettek követet, de hátha időközben megtalál halmi a képviselő ur, ő ne értékesíthesse a politikai meggyőződését? Ez már csakugyan furfangos egy törvény. Ugyanebben a bűnben leledzik Csordás Vincze szegedi lakos, aki meg úgy fogta föl a végrehajtás jogi hatályát, hogy ha lefoglalták az urak az ő lovait, hát lássák, hogy tartsák el, ő bizony nem abrakolja többé. El is döglöttek a szegény állatok. Ezért az önkényes törvény-magyarazatért kapott a helybeli kodifikátor, Csordás Vincze 8 napi fogházat.

Mikor kijött a két elítelt a tárgyalási teremből, csak forgatja a zsiros gomba-kalapot s vakarja nem kevésbé háj fejét.

— Hej komám, sok ágazatja van ennek a nagy törvénynek. Nem szegény ember eszihez kompingálták aztat az urak.

A váltóhamisító.

Rége, ha magyar embernek pénzre volt szüksége, elég volt, ha belecsapott jóbarátja markába, s annyit mondott, hogy böcsületömre akkorra möghozom, s kész volt a kölcsönszerzés. Akkor többet ért a becsületészó, mint most a legerősebb kötelezvény. Manapság már azt mondják: „szó szellő, irás beszél.“ Beszéltem Vajda Jánosnak is, csak hogy furcsán, mert azért, hogy az ő pennája elcsuszott s a Vajda János elfogadói, Vajda Mihály forgatói aláírásánál ellátott váltóra tévedésből „Nagy István“ nevét is a saját kezévonásával oda írta. Őt a szegedi törvényszék magánokirathamisítás büntetében találta bűnösnek s 1 évi börtönre ítélte. A kir. ítélőtábla ezen büntetést 6 hónapra mérsékelte s tekintve az enyhítő körülményeket s a váltó 38 frtos csekély voltát, a kir. ítélőtábla ezen ítéletét a legfőbb ítélőszék is holybenhagyta.

Az Alföldről.

— Hírek a szomszédból. H. M. Várárhelyi levelezőnk írja: A mi deficitiünk. Városunk f. évi költségvetését, mely szerint 233,212 frt bevétellel szemben 407,668 frt kiadás irányoztatott elő s így pótdadóval fedezendő 174,456 frt hiány mutatkozik a város sulyos pénzügyi helyzetére való tekintettel, ezuttal kivételesen jóváhagyta a belügyminiszter s megengedte, hogy a f. évben 64 kros városi pótdadó vetessék ki. Egyszermind a miniszter a városi pótdadó aggasztó emelkedésére való tekintettel a legszigorubb takarékos ságot s új jövedelmi források nyitását ajánlja. — Esküvő. Csönka Pál arm. társulati mérnök a napokban vezetett oltárhoz Borotvás Ilka kisasszonyt, Borotvás Kálmán h. m. vásárhelyi földbirtokos kedves leányát.

— Csatar, a bösz Csatar. Békés-Csabáról írják lapunknak: Csatar Zsigmond B. Csaba „hires nevű“ új képviselője, akire a mi csabai cziviseink büszkén tekinthetnek, párbaj csatározásra adta a fejét. Két „kimaradt“ kollégájával, dr. Rác Gézával és

Szemnecz Emillel kihivatta párbajra Christó Miklóst, Békés-Gy. Híradó szerkesztőjét, mert az nem valami kedvezőn fogadta a jeles férfit megválasztatásának országra szóló botrányos eseményét.

— Elítelt oláh pópá. Az aradi törvényszék a napokban Rubinovics Mihály szucsányi oláh pópát két és fél havi fogházra ítélte. A lelkész és neje azzal voltak vádolva, hogy Lázár Juon rendőrségi kézbesítőt lakásukról kilökték s egy darab fával annyira elpüfölték, hogy a megszorított rendőr husz napig feküdt megkapott sebeit. A lelkésznet a törvényszék felmentette a pópát azonban, aki zsidóból lett oláhvá és Rubinsteinből Rubinovics-csá, a sulyos testi sértés vétségében bűnösnek mondotta ki.

— Farkas helyett ember. Megrendítő szerencsétlenség történt a biharmegyei Csokol községben. F. hó 20-án este nyolcz óra tájban Kassai a kovács és Rác, a molnár elmentek a kertek alá, farkas lesni. Mindaketten fegyverrel vonultak ki ki s erősen készültek arra, hogy az előbukkanó ordast egy puffantással lelővik. Nézték is szerte széjjel s bár a molnár félszemere vak volt, mégis egyszerre csak azt vélte, hogy farkas van a közelben. S valóban a bokrok között mozgott is valami. A molnár odalött — és a farkas üvöltése helyett egy halálra sebzett ember jajkiáltása tört elő a sűrüből. A megrémült farkasvadászok odasiettek, ahonnan a kiáltást hallották s képzelhető meglepetéssel vették észre, hogy aki le van löve, az korántsem farkas, hanem Szabó József községi kerülő, aki nem vette észre a farkas lesőket és elrejtözve állott a sűrűben. A golyó halálos sebet ejtett a kerülőn, aki ennek következtében meg is halt.

Vegyes hírek.

— Rendjel-eső. Az első langyos eső úgy hallik, be sem várja a tavaszt, tél derekán rendjel eső fogja nemsokára földvidtani azokat, kik régóta áhitoznak reá. Már pedig ilyenek jó számmal vannak társadalmunkban főleg miután a tavalyi év a választásokkal annyi sok idevágó reményt és óhaját érlelt meg. De az elmúlt év, bármi kedvező termést hozott is minden más tekintetben, a rendjeladományozás terén a szük esztendő közé tartozott és sokak reményeit hagyta valósulatlannul. Pedig a főispánok meglehetősen bőven tették meg az ide vonatkozó fölterjesztéseiket, csak hogy ezek hónapokon át téli álmukat aludták. Most végre ütött az ébredés órája, mint halljuk, a belügyminiszteriumban buzgón foglalkoznak az iratok át-tanulmányozásával és a kitüntetendők névsorának összeállításával. A névsorban vidéki czelebritások, kiváló bírák és fő-tisztviselők, továbbá néhány országgyűlési képviselő fognak szerepelni s az ide vonatkozó hivatalos fölterjesztések, mihelyt az udvar Budapestre jön, ő Felsége elé fognak kerülni. Ha a névsor még sem lesz oly bő, mint sokan szeretnék, annak talán az erős tél az oka, mely alatt sok biztosnak lászó kilátás — befagyott.

— Haupttreffer mint lidércnyomás. Ki hinné, hogy a sorsjegyek közt szerencsétlen sorsszámok is vannak? Hiszen a legnagyobb szerencsétlenség is csak az, hogy csak legkisebb nyereménnyel húzzák ki a sorsjegyet. Hogy pedig a főnyeremény szerencsétlenség volna, azt még nem mondta senki. Pedig hát megtörtént, hogy egy bécsi bankár hetekig rettegett attól, hogy néhány sorsjegyre főnyeremény esik. Az illető bankár a magyar nyeremény-sorsjegyek utolsó húzása alkalmával igérvényeket bocsátott ki. Néhány héttel a húzás előtt a bankban lesújtó fölfedezést tettek. Az egyik sorsszám összes sorsjegyeire véletlenül két-két igérvényt bocsátottak ki. A bank tisztviselői zémülten gondoltak arra a lehetőségre, hogy a főnyereményt a „szerencsétlen sorsszám“ egyik sorsjegye nyerhetné meg és akkor a bank kénytelen a nyereményt kétszer kifizetni. Gyorsan intézkedtek, hogy a banknak eleje vételessék. Ötven sorsjegyre adtak ki kettős igérvényt; a száz igérvény közül tehát ötvenet vissza kellett váltani. A könyvekből megtudták, hogy a papírok egy budapesti bankházban vannak. Idesürgönyöztek és csakhamar megjött a válasz, hogy még 35 igérvény megvan. De a hátratevő 15 sem hagyta nyugodni a bankot. Elhatározták, hogy inkább hoznak egy kisebb áldozatot, csak hogy kikérüljék a bizonytalan nagyobbakat. Két ügynököt küldtek Budapestre, hogy lehetőleg kutassák fel a már eladott igérvényeket. A bankházban valamennyire ismerték azokat, kik ott igérvényeket vásároltak és így két nap alatt sikerült megvenni a 15 igérvényt is. Igaz hogy borsos árakat kellett fizetni. Valaki 3000 frtot követelt s magáéért és csak nagy nádatásra elégedett meg 1200 fittal. A bankban megkönnyebbülten lélegzettek fel, mert nem félték már attól, hogy kétszer kell majd kifizetni a 100,000 frtos főnyereményt. Az a legjobb a dologban, hogy a húzás alkalmával a szerencsétlen sorsszám egyetlen száma sem került ki az urnából.

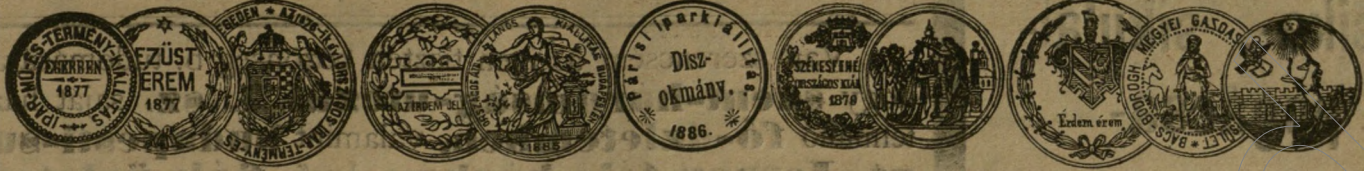
— Milyenek a férfiak? A mi koszorus Jókaink egy kötet búfajos novellával felelt erre a kérdésre. Most egy reális gondolkozású amerikai dáma (kíró) erős a gyanuk, hogy aggszüz) következő írja meg e mindenesetre csiklandós témáról észlelteit: A férfiak furcsa teremtesek. Nagy csizmákat viselnek és horkolnak. Kalapjaik kopottsága mi kivánni valót sem hagy, esernyőikre sem vigyáznak. Ha el nem vesztik, úgy tartják a kezükben, hogy majd kiszurják az ember szemét. A férfiak igen következesek cselekedeteikben. Szeretik, ha a nők egyszerűen öltözködnek, minden fölösleges cziárlkodás nélkül; de ha egy ily egyszerűen, föltűnés nélkül öltözött hölly a lóvasutra száll, várhat egy óráig is, míg a „tákarékos háziasszonyok“ egy tisztelőjének felkelni tetszik és helyét felajánlja. De ha egy divatosan, feltűnően öltözött nő lép be a kocsiába, ugyan e férfiak felülnek és vetélkednek a dicsőségért, hogy neki helyüket felajánlassák. Ha egy férfi meghül, azt hiszi meg kell hálnia, de ha herbateát adunk neki, azt mondja, várhat vele a jövő hétig. Ha a teremtes urai bátrak is, a nőekkel és gyermekekkel szemben ügyetlenek. Egy csecsemőt vegyen valamelyikök a karjára, majdnem agyon nyomják. Hogy valami újat mondjanak, a gyermeket szépnak találják, mintha szülei sem volnának! Négy hónapos gyermeket a földre ültetnek, hadd szaladjon és kétségbe esnek, ha ordítani kezd. A férfiak szeretik magukat leféykepeztetni és aztán azt állítják, hogy nincsenek jól találva. Az orvostan-hallgatók különben borzasztóak; ha gyakran járnak egy házhoz, vigyázni kell a kutyára, mert bonczitani passzióból ellopják. Ha már orvosok lettek, kedvesebbek; bálakon és falusi kirándulásokon szereznek praxist. A jogászok mód felett képzelődők és azt hiszik, minden leány beléjük bollandul. Gyakran fészülteik magukat, a legjobb tánczosok, de társalgásuk unalmas. Minden férfiú hű és szereti, ha szépnak tartják. Néha ijesztoen unalmasak, de ép az ellenkezőnek gondolják magukat. Mindannyinak nagy a keze és a lába. Sokan műveltenek és a nők ruhájára lépnek, ha ijedten felkelnek. A férfi nagy alkalmatlanság; de igen jó a házban vihar idején. Ez lesz talán az egyetlen ok, miért törekszenek úgy a leányok, hogy e szörnyetegek közül valakit elhódítsanak.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Nyilttér.

Farbige Seidenstoffe von
85 kr. bis fl. 7.65 per Meter (ca. 2000 verschiedenste Farben und Dessins) versendet roben- und Stückweise zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (k. k. Hoflieferant), Brixen, Muster umgehend. Briefe 10 kr. Porto.

Ajánlom jóhirű s a kor követelményeinek megfelelően **a legdivatosabb írásnemek- és gépekkel** gazdagon felszerelt

könyvnyomdám

minden e szakba vágó czikkek gyors és pontos előállítására.
Ugymint:

Folyóiratok, művek,
ügyvédi és hivatalos nyomtatványok,
KERESKEDELMI ÉS IPARI KÖRLEVELEK,
ÁRJEGYZÉKEK, SZÁMLÁK,
jegyzékek, czim- és névjegyek,
LEVÉLPAPIROK, BORITÉKOK,
eljegyzési és esketési kártyák, meghívók, tánczrendek,
GYÁSZLAPOK ÉS MENÜK.

Díszkönyvkötészetem

akként van berendezve, hogy teljesen nélkülözhetővé teszi a fővárost. Készíték

alkalmi meglepetési tárgyakat,

DÍSZALBUMOKAT

monogrammal, arany, ezüst, emailrozott ezüst, vagy bronz betéttel,

írómappákat, dobozokat,

szóval minden e szakba vágó **galantéria munkát,** továbbá

díszkötéseket,

arany, ciselirozott vagy szines metszettel, francia vagy félfrancia kötéseket, beerősítéseket stb. a legfinomabb kivitelben.

Bába Sándor

könyvnyomdája, könyvkiadóhivatala, díszkönyvkötészete s a

„Szegedi Napló“ kiadóhivatala Szegeden, iskola-utca 18. sz.

Szercsika-, sikulai- és pogácsa-

A L M A

kézzel szedett,

100-a 1 frt 50 krtól 3 forintig
kapható

Bába Sándornál.

Hus-ár leszállítás.

Van szerencsém az igen tisztelt közönség b. tudomására hozni, hogy **szent-háromság-utcai 7. sz.** saját házamban fennálló **fő-üzletemben**, valamint **budapesti-sugar-ut, Jerney-féle házban** levő **fiók-üzletemben** a **hus-árakat** a mai naptól kezdve **leszállítottam**, és pedig: **marhahus, paprikásnak** kilója **36** kr., nagyobb vételnél **34** kr., **főzni** és **sütni** való **40** kr.

A Jerney-féle házban **kóser-hust is vágatok**, és pedig kilóját csak **36** krért.

Elsőrendű husokról és teljes tiszta mérésről kezeskedem.

Kiváló tisztelettel

37

Büky Imre, méészáros.

LEGUJABB TALÁLTMÁNY.

VÁRADI BÉLA SZABADALMA

Budapesten.

Az összes államokban szabadalmazott mellgomblyuk nélküli

férfi ingek.

A gombok kellemetlen nyomása a mellre, az ingek szétnyílása által okozott gyakori meghülések teljesen el vannak kerülve

Az ingek tartóssága tisztesen emelve.

Kitűnő, kényelmes és tartós! Legzélyszerűbb báli ing! Készíthető minden alaku gallérral s anélkül

Pár hónap alatt több mint 40,000 drb. lett üzletemben rendelve és eladva.

A gyártás kizárólagos joga törvényesen nekem van biztosítva mint szabadalom tulajdonosnak és fölhalálónak. Minden utánzás törvényesen tilos.

Kívánatra az ing teljes leírását és rajzát bérmentve postafordultával küldöm. — Vidéki megrendeléseknél csupán a nyakbőség centiméter szerinti közlése kériatik.

Árak:

Gallér és kézelő nélkül . . . 2 frt 50 kr.

Gallér és kézelővel . . . 3 frt — kr.

Legújabb divatu Piqué-mellel 4 frt 25 kr.

Általános elismert előnyeiknél fogva — aránylag rövid idő alatt — immár ország-szerte meghonosultak és a lakosság minden rétegében a legkedvezőbb fogadtatásban részesültek.

Egyedüli raktár Szeged és környéke számára

Krausz és Popper

fehérnemű és uri-ívat üzletében.

Eladatott eddig bel- és külföldre 40,000 drb.

Eladatott eddig bel- és külföldre 40,000 drb.

572/888. sz.

43

Pályázati hirdetmény.

A néhai báró **Wodiáner Mór**icz ájtal hazai iparosok és kereskedők javára hagyományozott 50000 frt jövedelmének $\frac{1}{15}$ része elszegényedett szegedi iparosokat és kereskedőket illetvén s félévénként május és november hóban a nagyméltóságú belügyminiszterium által kiosztandó lévén a f. évi május hóban esedékessé váló segélyösszegek elnyeréseért ezennel pályázat hirdettetik.

Az alapítványi segélyezésben vállalkútlenség nélkül csak azon iparosok és kereskedők részesülhetnek, kik állandóan Szeged város területén tartózkodnak s önhibájukon kívül elszegényedtek.

Azok, kik család ellátásáról gondoskodnak és gyermekekkel bíró özvegy nők, kik ipart üznek, a többi kérelmezők fölött elsőséggel bírnak.

A segélyezésre igényt tartók e részbeni folyamodványaikhoz kérelmük indokolásául mellékelni tartoznak:

a) hatósági bizonyítványt az iránt, hogy magyar honpolgárok,

b) hatósági bizonyítványt, mely életkoruk megjelölése személyi és családi viszonyaiknak kitüntetése mellett igazolja azt, hogy vagyontalanok és önhibájukon kívül elszegényedtek,

c) hatósági bizonyítványt az iránt, hogy a város területén állandó műhelylyel vagy üzlettel bírnak.

A folyamodások és mellékleteik bélyegmentesek.

A folyamodványok legkésőbb f. évi márczius 1-ig a városi tanácshoz nyújtandók be.

Szeged, 1888. január hó 16-án tartott tanácsülésből.

Pálffy Ferencz,
polgármester.

Magyar háziasszonyaink figyelmébe!

Minden magyar háztartásban
divattá vált már a

LENCK-KÁVÉ

használata nemcsak azért, mert magyar gyártmány, hanem mivel a Lenck-kávé aroma, illat- és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében fölülmúlja a kereskedelemben előforduló összes pótkávékat.

Lenck-kávé kapható minden fűszer- és csemege kereskedésben, s ahol a készlet már elfogyott volna a t. közönség követelje mint magyar gyártmányt; a soproni gyár képes a legnagyobb megrendeléseknek is eleget tenni. Czim: Lenck S., pótkávégárá Sopron. — Minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviselet Szegeden: Rohr és Burgarsky urak.